





‘Het is hier grijs. Grijs, grijs, grijs,’ zucht Suus. Ze kijkt vanuit haar raam de straat in. Een regen van bleekmiddel heeft alle kleuren afgebroken, of iedereen in de straat heeft tegelijkertijd de asla van de houtkachel naar buiten gegooid. Donkere wolken waaien over. Ze doet snel het raam dicht. Eén van de muren in haar kamer heeft de kleur van een suikerspin. Ze is dol op de kleur van deze roze eetbare wolken. Ze ruiken zo lekker naar honing, vanille en karamel. Bloemetjes vindt ze ook erg lekker ruiken. Er staat een potje viooltjesparfum op haar vensterbank.

‘Mmmm’, zegt Suus elke keer wanneer ze haar kamer inloopt en de heerlijk zoete geur ruikt.

De andere muren zijn in verschillende tinten groen met heel veel plantjes op de planken tussen de boeken. Het plafond is lichtblauw want ze vindt het leuk dat als ze op bed ligt, het net lijkt of je naar de hemel kijkt.

Overal waar je kijkt zie je gekleurde spulletjes. Ze ziet zichzelf in de spiegel en grinnikt om de kleurencombinaties die ze vanochtend heeft aange trokken. Waarom doet niemand nou eens een roze trui aan? Of een gele broek? denkt ze verdrietig.

Snel gaat ze weer dagdromen, want Suus houdt er helemaal niet van om verdrietig te zijn. Bovendien houdt ze er ook helemaal niet van als andere mensen verdrietig zijn.

Ze staart door haar slaapkamerraam in de verte, laat de glanzende gele gordijnen door haar handen glijden en fantaseert over stadjes of landen waar alles er wel kleurrijk uitziet. Een grote glimlach verschijnt meteen op haar gezicht.

De vensterbank mocht ze net zo geel schilderen als de gordijnen. Ze twijfelt of ze er nog rode stippen op gaat maken. Gewoon voor de gezelligheid.

Hè, wat is dat? Ziet ze het nou goed?

Ze drukt haar neus tegen het raam om goed te kunnen kijken.

Ja, echt! Er fladdert iets geels onder de grijze jas van een mevrouw. Bij iedere stap van de dame ziet ze er glimpjes van. En bij een meisje lijkt het of er een rode das verstoppt zit onder haar jas.

Ze rent door haar kamer naar de trap, sprint naar beneden en opent de voordeur. Ze ziet de mevrouw nog net gehaast de hoek om verdwijnen. Het meisje met de rode das is ook al weg.

Zou ze het gedagdroomd hebben?

